

deres eget Værd, behandles aldeles saglig med Hensyn dertil, men om de ere privat indbragte i Henhold til Grundlovens § 44, eller om de ere komne fra Regjeringen, det maa i for sig være Sagen uvedkommende. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at det samme ærede Medlem af Landstinget, som var Ordfører i Gaar, har selv her i Thinget faaet vedtaget 2 Lovforslag, indbragte af ham ved privat Initiativ, nemlig om Varetøtsfængsel og om Godtgjørelse til Vidner. Det er altsaa kun for at advare imod, at man her i Thinget skal tage Repressalier, at jeg gjør disse Bemærkninger. Med Hensyn til det nu foreliggende Lovforslag ser jeg strax, at den ærede Indenrigsminister har bygget det paa en forsaavidt lignende Grund som mit Lovforslag, som han ønsker, at det kun er, hvor der vælges flere end een Valgmand, at der skal ske Afvigelser fra det Nuværende, at der skal afleveres skrevne eller trykte Stemmesedler. Det vil erindres, at jeg ved mit Forslags første Behandling her i Thinget mente, at det var Noget, som der ikke ligger saa megen Vægt paa, og at jeg kun af opportunistiske, af Hensigtsmæssighedsgrunde havde foreslaaet det saaledes; men da det viste sig, at der ikke var ringe Stemning — og jeg antager overveiende Flertalsstemning — her i Thinget for, at man skal lade det være ens over det Hele og ikke stille de Kredse, hvor der kun skal vælges een Valgmand, anderledes end dem, hvor der vælges flere, saa vil jeg ønske, at man nu bliver enig om, at det gjøres ens overalt i den Henseende. Jeg har Haab om, at den ærede Minister vil medvirke til at faae det høie Landsting, hvoraf han selv er Medlem, til at gaa ind paa saadanne betimelige Ændringer. Jeg nærer det Haab, efter som den ærede Minister selv i Landstinget, da denne Sag var for der, har udtalt — det var den 25de i forrige Maaned: „Skulde det vise sig, at man med Lethed kan enes om videregaaende Forslag, kan det jo komme under Overveielse, og jeg skal være villig til at forhandle derom.“ Se, det er det ene Punkt, hvor jeg mener, vi skulle gjøre Ændring i det af den ærede Minister forelagte Lovforslag. Det andet Punkt er med Hensyn til Stemmesedlernes Afgivelse. Den ærede Minister har laant forskjellige Bestemmelser fra Loven om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn, jeg tror, at han kunde have laant noget Mere og noget bestemtere formuleret, hvad der staar ubestemt i Loven om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. Indtil i Fjor kunde man afgive sin Stemmeseddel, saaledes at Ingen faae, hvem man havde stemt paa, nemlig med

den blanke Side opad. Saavidt jeg veed, blev det første Gang i Fjor befalet af Valgbestyrrelsen, at man skulde vende sin Stemmeseddel om, hvorpaa den blev afmærket af Formanden, som saa lagde den i Kassen med den trykte Side vendt opad. Jeg tillader mig at henstille til det høie Thing, at det ogsaa vil være saadanne Bestemmelser ind i denne Lov, at Afstemningen kan være — jeg vil nødigt kalde det hemmelig, for det er et Ord, der kan misforstaaes, men dog saaledes, at den nærmer sig mere til den kjøbenhavnske Borgerrepræsentantvalglov, saaledes som denne hidtil har været udført i Praxis. Og der er endelig et tredje Punkt, som jeg vilde sætte Pris paa, at Folkethinget vilde tiltræde. Det er, om man af Hensyn til de mange mindre heldig stillede Vælgere, som ikke saa godt have Tiden til deres Naadighed, fordi de ere optagne den største Del af Dagen, og først om Aftenen, naar de komme fra Arbejde, kunne gaa hen og stemme, vilde give en lignende Bestemmelse angaaende Valgets Afslutning, som der findes i den kjøbenhavnske Borgerrepræsentantvalglov, og maa ske noget udbudet. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at for saa Nar siden, i Samlingen 1886—87, var der her i Rigsdagen et Forslag om en ændret Tid for de kjøbenhavnske Borgerrepræsentantvalg. For Diebliffet er det saaledes, at man begynder om Formiddagen Kl. 10 og fortsætter til Kl. 1, og saa begynder man paany Kl. 5 og fortsætter til Kl. 8, og derefter, saalænge som Noget begjæres at stemme, og først naar uagtet Opfordring ikke flere begjære at stemme, bliver Valghandlingen sluttet. Men i det Lovforslag, der forelaa i Samlingen 1886—87, og som ikke blev gennemført, men hvor der ikke var Uenighed angaaende dette Punkt, foresloges det, at Tiden om Eftermiddagen skulde udstrækkes til Kl. 3 i Stedet for Kl. 1. Det er disse tre Punkter, jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Folkething som Tilføielser til Lovforslaget, og jeg haaber da, at der skal kunne tilveiebringes Enighed derom fra alle Sider. Derved kommer jeg ganske vist til at gjøre nogle Indrømmelser med Hensyn til Udskilligt af det, jeg har paa mit lille Lovforslag, der blev fremsat den 28de Januar, og som jeg altsaa ikke faaer med; men det dreier sig om Noget, som jeg tror, at man kan give Afkald paa. Det ene er den Del af den hemmelige Afstemning, der gaar ud paa, at Stemmesedlen skal indesluttet i en Konvolut. Jeg tror imidlertid, at det er tilstrækkeligt, at der bliver sat Stempel paa den blanke Side af Stemmesedlen. Naar jeg har fastholdt Konvolutten